

udsende en Kommission, fordi en Gendarm er gaaet hen og har været nærværende. Det forekommer mig altsaa, at vi nok maa have Lov til at være glade ved Ministerens Birk-somhed i den Retning og opfordre ham til at fortsætte dermed, forsaavidt han tror, at der er Mere at gjøre; og jeg tror, at der er Meget at gjøre. Der er jo, saavidt jeg veed, i dette Dødsblik en Kommission over i Randerseggen, den vil vist ikke gjøre saa saa Opdagelser, og man kan ogsaa nok mærke, at der i den Egn, som jeg kjender Noget til, nemlig Vestereggen, ogsaa kunde trænges til at ryddes noget op; saa jeg vil ønske, at det vil blive taget alvorligt fat paa denne Sag, da der her er Tale om et ualmindeligt stort Nationaltab.

Jeg skal tillade mig en Bemærkning om Lovforslagets § 5. Jeg vilde paa et enkelt Punkt ønske den lidt strengere, fordi jeg tror, at den rører ved et Forhold, som navnlig råde paa Landet, hvor de have de straatæffe Tage, affledkommer mangfoldige Ildbrænde, uden at det er til at opbæde bagefter, og uden at de Vedkommende for saa vidt have nogen personlig Skyld deraf. Det er, naar der staar her i § 5, at „Skorstene skulle opføres som Grundmur enten af raa Sten med Murtykkelse af mindst 8½ Tomme eller af brændte Sten med en Murtykkelse af mindst 4¼ Tomme“ og længere hen i Paragrafen, at „Skorstenens indvendige Side skal holdes 8½ Tomme fjernt fra alt Træværk“ o. s. v. Disse 8½ Tomme er det nu, at vi sige er en Stens Tykkelse (Modstiggelse). Jo, det er nu, hvad vi kalde i almindeligt Sprogbrug en Stens Tykkelse, at Muren er en Sten tyk, og naar vi komme til 4½ Tomme, saa er det jo det vi kalde en halv Stens Tykkelse. Det vil altsaa sige, at disse Skorstene, naar de ere murede af helt eller mellembændte Sten — bedre kan det vel i Almindelighed aldrig behøves — kun behøve at være ½ Sten tykke, ogsaa paa det Sted, hvor Muren gaar gennem Tagryggen. Nu er det praktiske Forhold jo det, at man i en saadan Eiendom kan komme til at gjøre ved Skorstenen dels nedefra op til Taget, og dels selve Skorstenspiiben; men der bliver et Stykke tilbage, og det ikke saa ganske lille et Stykke, dertimellem hvor Skorstenen gaar igjennem selve Taget, og der kan den ikke blive gjort ved, saa længe Taget ligger. Nu er det jo imidlertid Tilfældet, at et godt Straatag kan ligge i 15 Aar, og har man saa ikke lige strax en Murer ved Haanden, hvad man jo i Almindelighed ikke har, vil der altsaa komme til at gaa omtrent 30 Aar, inden saadan et Stykke Halvstensmur bliver gjort ved, og naar det ligger der saa længe udjat

for Fugtighed og Frost, vil der som oftest blive en Rævne, og naar saa Gnisterne fare op gjennem Skorstenen, kunne de saa let faae Vrindes derigjennem, og saa ere de ved Taget. Jeg søler mig derfor overbevist om, at mangfoldige af vore Ildbrænde hidrøre netop fra, at der her er en Feil ved vore Skorstene. Jeg vilde ønske, at dette Lovforslag indeholdt Bestemmelser om, at de skulde være af en Stens Tykkelse, hvor de gaae igjennem Taget. (Bern'tsen: En Stens Længde). Ja jeg bruger den almindelige Sprogbrug, hvorefter en 1-Stens-Mur betyder, at den er saa tyk, som en Sten er lang. Et Kopfliste og et Strækfliste, det kjende vi jo Alle, der have prøvet at bygge. Det er klart, at det kunde ingen væsentlig Udgift forvolde, naar der opføres nye Skorstene. Dersom vi kunde faae det ført igjennem, vilde det hjælpe meget mere end mange andre Ting. Det er som oftest saa, at Skorstenen tager Skade, der hvor man daarlighst kan komme af Sted med at gjøre den i Stand. — Hvad saa angaar § 11, er det godt nok med denne Godkjendelse af Justitsministeriet. Det ærede Medlem fra Wro (Brockenhuus-Schack) var saa sikker paa, at der ikke kunde være Tale om Andet, end at det altid maatte være Tilfældet, at det blev saa rimeligt og fornuftigt. Ja, jeg ønsker nu helst at se, hvad det er for Bygder, der skal lægges paa os i det Stykke. Jeg vil gjerne have Bygter, som ere gode og brugbare, men jeg vil ogsaa gjerne have at vide, hvad de koste, inden vi paabyde Befolkningen saadan uden videre her ved Lov, at de skulle have Bygter, som skulle sanktioneres af den høitærede Justitsminister. Jeg vilde gjerne, at alle Menneſter skulde have en Bygte, selv de mindste Smaafolk, for at de ikke skulle fristes til at løbe op paa Loftet med Vys, men jeg vil ogsaa gjerne have, at Loven er saaledes, at Bygterne blive overkommelige at anskaffe ogsaa for Smaafolk; derfor vil jeg gjerne først se Bygterne og høre deres Pris, inden jeg siger Ja til § 11. (Bern'tsen: Vi maa have dem op i Udvalget). Ja, de faae dem jo oppe i Landsstinget i Fjor. Det er den Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre angaaende § 11. Endnu skal jeg sige gjøre en Bemærkning overfor § 15. Jeg forstaaer saa godt, at det ærede Medlem fra Wro var særdeles vel fornøjet med den Paragraf, for Herre Gud, Enhver er jo sig selv nærmest. Der staar saadan uden videre, at Amtmanden skal udnævne, og dermed er den Sag klar. Det er jeg nu ikke saa fornøjet med; det kan godt være, at det er rigtigt, navnlig med Hensyn til saadanne Bestemmelser som i § 1, at vi faae et saa-